

stemmelse i Udkastet, er det saa langt fra, at dette Samfund paa nogen Maade kan gjøre Krav paa at kaldes en „Fri-Menighed“, at, dersom det skulde have et Navn, som virkelig svarede til Indholdet af Udkastet, saa maatte det blive „Menighed for frivillige Trælle“. Vi see saaledes af Udkastet, at saaledes skal det være — og det skal staae fast — at de enkelte Medlemmer, som optages deri, skulde vedkjende sig og bindes til en Række af symboliske Bøger, som de ivoerigt ikke engang kunne kjende; de symboliske Bøger, som de opregne, ere nemlig: „de tre Hoved-Symboler, den uforandrede Augsburgske Konfession, Apologien, de smalkaldiske Artikler, samt Luthers store og lille Catekismus“, hvorimod de, mærkeligt nok, siden de have saa Meget med Bøger at bestille, have glemt den hellige Skrift. Naar man seer hen hertil, troer jeg, man langtfra kan indrømme, at dette Navn „Fri-Menighed“ er berettiget; jeg skulde meget snarere mene, at, dersom der nu kunde være Tale om en „evangelisk-lutherisk Fri-Menighed“, da maatte vi sige: det Navn kan tilkomme Folketirken, som den i dette Dieblik staaer; thi, efterat Grundloven har givet fuldkommen Adgang til Udtrædelse for Enhver, der ikke deler Tro med den, og efterat der er indrømmet saa stor Frihed for Menighedsmedlemmerne i Folketirken, at de ikke alene kunne gaae ud, naar de ikke længere ville blive der, men at det enkelte Medlem kan — ved Sognebaandets Løsning — vælge imellem alle de ansatte Præster, altsaa imellem 1000 Præster, saa er det ganske vist, at der er indrømmet den Enkelte i Folketirken en saadan Frihed, at Folketirken er langt mere berettiget til Navnet „Fri-Menighed“ end det Samfund, som har dannet sig paa det i Udkastet opstillede Grundlag. Jeg troer ogsaa, det er ganske nødvendigt, at der foretages en Forandring med den Titel, som denne Menighed vil have; det kan nemlig ikke være ganske ligegyldigt, at der, naar der allerede bestaaer en historisk anerkjendt Menighed med Berettigelse til et vist Navn, saa kommer en anden Menighed uden Berettigelse og giver sig det selv samme Navn, især naar den saa optager saadanne Bestemmelser, der slet ikke paae med

det Begreb, som ligger i Navnet — det frembringer kun Forvirring. Alt, hvad der kaldes „fri“ og „Frihed“, klinger saa overordentlig godt, og det er meget sandsynligt, at denne Tanke har bevæget Mange af dem, som have silt sig fra Folketirken, til at mene, at naar de kom ind under denne nye Trældom, saa fik de den rette Frihed. Det er ogsaa bestemt i Udkastet — og det klinger jo ogsaa meget smukt —, at denne Menighed ikke vil tage Lærere iflæg, men den, der skal forvalte Prædikeembedet, skal ved ordentligt Studium have erhvervet sig en grundig Erkjendelse i Guds Ord. Nu har denne Menighed udvalgt en Mand, som hedder Grunnet, og som er bleven ordineret i Hamborg den 11te November s. A. af en Person, der kalder sig „Pastor i den frie engelske Menighed“ og er Hamborgenser, og med Hensyn til det „ordentlige Studium“ maa der lægges Mærke til, at denne Mand, som forestaaer den her omtalte Menighed er bleven indviet som studiosus theologiae ved Universitetet i Basel og er bleven indskrevet som Student ved det nævnte Universitet den 20de September 1854 men den 28de September 1854, altsaa 8 Dage efter, forlod han Universitetet, saa det „ordentlige Studium“, hvorved han har „erhvervet sig en grundig Erkjendelse i Guds Ord“, er afsløret i 8 Dage. Derpaa opholdt han sig en 14 Dage i Sveits hos en Præst, vendte saa her tilbage, havde nu dette smukke Borgerbrev fra Baseler-Universitetet, fik formodentlig derved Leilighed til at indtræde i Pastoralseminariet — dog bestandig med Hensyn til, at Mentingen var, at han skulde udgaae som Missionair blandt Hedningerne — for at han der kunde tage Deel i Dvelserne med de theologiske Candidater, og han fik ogsaa Tilladelse til at bestige Prædikestolen; denne Tilladelse var dog udtrykke sig kun givet ham for eet Aar, fordi man gjorde Regning paa, at, naar dette Aar var omme, vilde han ogsaa udgaae som Missionair. Dette skete imidlertid ikke, og istedetfor at udgaae som Missionair begyndte han at samle Misforstaaelse i Folketirken omkring sig, fik dem til at danne en Menighed og til at vælge sig til Præst, og saa var det, han fik denne Ordination, som han rigtignok har en latinsk